

עפ"ג 10292-10-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עפ"ג 10292-10-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקשים: 1. פלוני
2. פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לעיון חוזר

תאריך הישיבה: י"ג בסיון התשפ"ה (9 ביוני 2025)
בשם המבקשים: עו"ד תהל ורד
בשם המשיבה:

החלטה

1. בקשה לעיון חוזר בתנאי עיכוב הביצוע החלים על המבקשים, בהתאם להחלטת השופט ע' גרוסקופף מיום 13.10.2024.

2. בתמציתית יתואר, כי ביום 13.09.2023 המבקשים הורשעו, על-פי הודאתם, בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 402(ב) ו-31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (ת"פ 5683-02-23). בגין כך, ביום 09.09.2024 הוטל עליהם עונש מאסר בן 20 חודשים מאחורי סורג ובריח, בניכוי ימי מעצרם, וזאת לצד ענישה נלווית.

3. יחד עם הערעור על גזר דינם, הגישו המבקשים בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. כאמור, ביום 13.10.2024 התקבלה הבקשה נוכח הסכמת המשיבה, בכפוף להותרת כלל התנאים המגבילים בהם הם מצויים: מבקש 1 מצוי במעצר בית, תוך שהוא רשאי לצאת לעבודה בימים א'-ה' בין השעות 10:00-21:00 ובימי ו' בין השעות 08:00-13:00, כאשר במהלך כל שעות העבודה הוא מצוי בפיקוח

מעסיקו; ומבקש 2 שוה במעצר בית, עם אפשרות יציאה מדי יום בין השעות 16:00-19:00, בליווי מפקחים.

4. בחלוף כשבעה חודשים, ביום 28.05.2025, הוגשה הבקשה דנן, במסגרתה עתרו המבקשים להסרת כל התנאים המגבילים החלים עליהם. נטען, כיבחלוף למעלה משבעה חודשים מהגשת הערעור, כאשר המבקשים מצויים מזה שנה וחצי תחת תנאים מגבילים, ללא כל הפרה מצידם ומבלי שנפתחו תיקי חקירה חדשים בעניינם, המבקשים הוכיחו כי הם ראויים לאמונו של בית המשפט. עוד הוטעם, כי הואיל ומועד שמיעת הדיון בערעור נדחה ליום 11.09.2025, "אלמלא ישתנו תנאיהם המגבילים, יעמוד פרק הזמן על כשנה ועשרה חודשים בהם לא השתנו תנאיהם המגבילים". המשיבה מצידה התנגדה לשינוי המבוקש בתנאים המגבילים. לעמדתה, דחיית מועד הדיון לא מהווה עילה לשינוי בתנאים המגבילים. עוד הודגש על ידה, כי "אך ורק בשל אורך תקופת המאסר ובכפוף להותרת התנאים המגבילים עד להכרעה בערעור, ניתנה הסכמה לעיכוב הביצוע", ועל-כן נטען כי אין כל הצדקה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט מיום 13.10.2024.

5. במהלך הדיון שהתקיים לפני ביום 09.06.2025, חזרו הצדדים על עיקר טענותיהם; ולאחר שמיעתם שיקפתי להם שסבורני כי מכלול נסיבות העניין, עשויות לתמוך, יחדיו בקבלה חלקית של הבקשה דנן. בנתון, ניתנה הצעה ברוח הדברים במהלך הדיון - אך באת-כוח המשיבה התנגדה לה, כזכותה. מכאן הכרעתי.

6. לאחר שהפכתי ושבתי ושקלתי את הדברים, מצאתי כי לפי שורת הדין אין מנוס מדחיית הבקשה כפי שיפורט להלן.

7. כפי שציננה המשיבה, והדבר מקובל עליי, "תכליתו של מעצר-בית היא לא להחליף מעצר בבית, אלא להפוך את הבית למעצר" (בש"פ 5743/21 מדינת ישראל נ' זדורוב, פסקה 48 (26.08.2021)). דברים אלה מקבילים משנה תוקף במקרים כגון דא, שכן המבקשים הורשעו ונגזר דינם ועל-כן הם אינם חוסים עוד בצילה של חזקת החפות (ע"פ 2873/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (30.05.2024)). בהתאם לכך, בית משפט זה קבע, כי קיימת הצדקה לעיון חוזר ולשינוי בתנאי עיכוב הביצוע, אך בשל שינוי נסיבות משמעותי. כך למשל קבעה השופטת ד' ברק-ארז בע"פ 5135/13 יגרמן נ' מדינת ישראל (02.06.2014):

"בכל הנוגע לבקשה לעיון חוזר בהחלטה על עיכוב ביצוע יש לומר כי החוק אינו מכיר בזכות לקיומו של עיון חוזר בהחלטה על עיכוב ביצוע, אם כי [...] לבית המשפט נתונה הסמכת להיעתר לבקשה כזו (ראו: ב"ש 129/80 ינאי נ' עיריית חיפה, פ"ד לד(3) 782, 783 (1980); יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים חלק שני 1844 (מהדורה מעודכנת, 2009). ראו והשוו: ע"א 9396/00 קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' זנגי, פ"ד נה(3) 537 (2001)). אכן, בית המשפט רשאי לשוב ולעיון בהחלטה שנתן בדבר עיכוב ביצוע, מקום בו הוא מתרשם שהונחה הצדקה לכך בשל שינוי נסיבות משמעותי, במקרים חריגים ויוצאי דופן" (שם, בפסקה 19).

8. הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אותם מקרים חריגים. ואסביר. המבקשים ביססו את בקשתם על שני אדנים מרכזיים: ראשית, חלוף הזמן, במובן זה שהמבקשים מצויים תחת תנאים מגבילים מאז יום 05.12.2023, וככל שלא תתקבל בקשתם, תנאים אלה צפויים לחול, לכל הפחות, עד למועד שמיעת הדיון בערעור בחודש ספטמבר 2025. בהקשר זה, הודגש כי מועד הדיון בעניינם של המבקשים נדחה מחודש אפריל 2025 לחודש ספטמבר 2025, וזאת בשל אילוצי יומן בית המשפט. שנית, המבקשים הדגישו כי במשך כל התקופה בה הם מצויים תחת תנאים מגבילים, הם לא הפרו את התנאים ועל-כן הם ראויים לאמון בית המשפט.

9. כאמור, בהתאם לפסיקת בית משפט זה טעמים אלה אינם מצדיקים את קבלת הבקשה, שכן כפי שנקבע זה מכבר דחיית מועד הדיון, ובפרט דחייה בת מספר חודשים, אינה מהווה, כשלעצמה, שינוי נסיבות משמעותי. בהקשר דומה קבעה השופטת ע' ברון בע"פ 2488/17 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (08.03.2018) כי "אינני רואה הצדקה לשנות מהחלטתי מיום 17.5.2017 שניתנה כאמור בהסכמת הצדדים. **מלבד העובדה שהדיון בערעור צפוי להתקיים בעוד כשמונה חודשים**, המבקש לא הציג טעמים קונקרטיים לסטייה מהחלטה זו" (ההדגשות הוספו - ח' כ').

10. אשר לעמידת המבקשים בתנאים המגבילים, גם היא לא יכולה להוות הצדקה לסטייה מהכלל האמור. זאת, משום שהעמידה בתנאים מגבילים היא פעמים רבות התנאי המינימלי ביותר למתן עיכוב ביצוע והפרה שלהם ממילא תבטלו; לכן עמידה בתנאי זה לא תוכל, לבטח מבלי שנטען כלל לשינוי נסיבות משמעותי, לבסס הצדקה לקבלת בקשה כמו זו שלפניי. ויודגש, המשיבה נתנה את הסכמתה האדיבה לעיכוב הביצוע לנוכח אורך תקופת המאסר ועל-מנת שלא לייתר את הדיון בערעור, וזאת בכפוף להותרת התנאים המגבילים על כנם. בנסיבות אלה, שומה על בית המשפט שבמסגרת בחינת מכלול השיקולים, ייתן דעתו גם להסתמכותה של המשיבה, מדינת ישראל בכובעה כמאשימה, שאמונה על משמר האינטרס הציבורי הרחב. במצב דברים זה, ומשהמשיבה התנגדה לשינוי בתנאים המגבילים, אין מנוס מדחיית הבקשה.

11. על-אף האמור, בשים לב לחלוף הזמן ממועד הרשעתם של המבקשים; משך הזמן שבו הם שוהים תחת תנאים מגבילים; ובהתחשב בתקופה המאסר שהושתה עליהם - יש להימנע, ככל הניתן, מדחייה נוספת של מועד הדיון בשל אילוצי בית המשפט.

12. סוף דבר: הבקשה נדחית בזאת, בכפוף להנחיה ליומן שבפסקה 11 לעיל.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"ה (15 יוני 2025).

חאלד כבוב
שופט
עמוד 3

